

עלון מס' 49

משיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת שופטים

מצוות השייכות לציבור

ישנן פרשיות בתורה אשר חלקן מרובות בפרטים וישנן כאלו המעוטות בהם.

יחודה של פרשת שופטים היא בכך שיש בה **מצוות השייכות [דווקא] לציבור**, היינו השייכות **להנהגת האומה**, ובכלל אלו – תורה, נבואה, כהונה ומלכות.

כלשון מרן הרב זצ"ל: "...אז חיה היא תורה שבעל פה בכל זיו תפארתה, פורחת ומעלה ניצה ומתחברת לתורה שבכתב בכל שיעור קומתה..." (אורות התורה א, ג)

נבואה לכלל ישראל, וממלכתיות לכלל ישראל – שני אלה עומדים במרכז הפרשה **שכולה כלל ישראלית**.

תורה – מסורה ביד בית הדין, במינוי השופטים. לעומת זה – **מלכות** עניינה דווקא באישיות הפרטית של מלך ישראל אך מאידך הוא **המוסד** המבטא את **הנהגת האומה**. ועוד: כל כוחה של המלכות נובע מן התורה.

כי כן סדר הדברים בפרשתנו: קודם פרשת הסנהדרין ומיד אחריה נמשכת פרשת המלך, וכידוע, הוא זה המחוייב לשאת עמו תמיד את ספר התורה לאמור: **כי הממשלה – כוחה מתוך התורה**, ולא היא אשר נותנת כוח לרבנות ולתורה. כלשון הרמב"ם: "...ואין צריך לומר אם גזר המלך לבטל מצווה – שאין שומעין לו" (הל' מלכים פרק ג, הלכה ט)

ונבואה – גם היא 'מסתדרת' בפרשתנו כמאמר הכתוב: "נביא אקים להם...מקרבה מאחיר כמוני" (דברים פרק יח, טו-יח)

על פי "מאורות הרצי"ה" (פרשת שופטים תשכ"ג עמ' תקטו-טז) להרב הושע רבינוביץ ועל פי "מתוך התורה הגואלת" ב (פרשת שופטים תשל"ד עמ' רנ) להרב חיים א. שוורץ הי"ו ועל פי "שיחות הרב צבי יהודה" (פרשת שופטים תשל"ד עמ' 260) להר"ש אבינר הי"ו

